

عنوان مقاله:

بررسی مفهوم برنامه ریزی محلات دوستدار کودک و شناسایی شاخص های آن

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی معماری، شهرسازی و گردشگری (پژوهشهای کاربردی و راهکارهای نوین) (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

شیفته فرخی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

سید مجید مفیدی شمیرانی - استادیار شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

سمانه جلیلی صدرآباد - استادیار شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

محلات پس از خانواده دارای بیشترین اهمیت در شکل گیری شخصیت اجتماعی کودکان دارند. در شهرهای امروز ما به دلیل افزایش نرخ رشد شهرنشینی کودکان نادیده گرفته می شود بنابراین از طریق برنامه ریزی برای محلات به عنوان فضایی که کودک بیشترین تعامل را با محیط و افراد ساکن در آن دارد می توان به نیازها و خواسته های کودکان پاسخ داد که این امر منجر به شکل گیری محلات دوستدار کودک می شود هدف دستیابی به شاخص ها و اصول محلات دوستدار کودک است در این پژوهش برای استخراج شاخص ها و اصول آن به بررسی منابع معتبر جهانی پرداخته شد که در نهایت ۲۸ شاخص در ابعاد کالبد، محیط، اجتماع، حمل و نقل، مسکن و مدیریت و برنامه ریزی استخراج شد که توجه به این شاخص ها می تواند منجر به ایجاد محلاتی شود که مورد علاقه کودکان است. در نتیجه محلات دوستدار کودک منجر به افزایش حضور پذیری کودکان افزایش تحرک کودک در محله مشارکت پذیری و احساس مسئولیت در قبال محیط زندگی خود می شوند.

کلمات کلیدی:

کودک، برنامه ریزی، محلات دوستدار کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1662077>

